

- 2) Drugo vprašanje: „Ali notranjeppravna ureditev, ki državi, strankam kolektivne pogodbe in strankam posamezne pogodbe o delu dovoljuje, da urejajo avtomatsko prenehanje delovnega razmerja ob dopolnitvi določene starosti (v tem primeru ob dopolnitvi 65 leta starosti), krši načelo prepovedi diskriminacije, določeno v členih 1 in 2(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, če se v državi članici za delovna razmerja skoraj vseh delavcev že desetletja stalno uporabljajo ustrezne klavzule, ne glede na vsakokratni ekonomski, socialni in demografski položaj in na konkretni položaj na trgu dela?“
- 3) Tretje vprašanje: „Ali kolektivna pogodba, ki delodajalcu dovoljuje, da po dopolnjenem določenem letu starosti (v tem primeru ob dopolnitvi 65 leta starosti) prekine delovno razmerje, krši načelo prepovedi diskriminacije, določeno v členih 1 in 2(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, če se v državi članici za delovna razmerja skoraj vseh delavcev že desetletja stalno uporabljajo ustrezne klavzule, ne glede na vsakokratni ekonomski, socialni in demografski položaj in na konkretni položaj na trgu dela?“
- 4) Četrto vprašanje: „Ali država, ki kolektivno pogodbo, ki delodajalcu dovoljuje, da po določenem dopolnjenem letu starosti (v tem primeru ob dopolnitvi 65 leta starosti) prekine delovno razmerje, razglasi za splošno obvezujočo in vzdržuje to splošno obvezo, krši načelo prepovedi diskriminacije, določeno v členih 1 in 2(1) Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu, če to poteka neodvisno od vsakokratnega konkretnega ekonomskega, socialnega in demografskega položaja in neodvisno od konkretnega položaja na trgu dela?“

(¹) UL L 303, str. 16.

Tožena stranka: Republika Poljska

Predlogi tožeče stranke:

— Naj se ugotovi, da Republika Poljska s tem, da je na podlagi člena 41(2) ustava o podatku od towarów i usług (zakona o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 v povezavi z pozicijama 45 in 47 iz priloge III k temu zakonu uporabljala nižjo stopnjo DDV v višini 7 % za dobave, uvoz in pridobitve znotraj Skupnosti oblačil in oblačilnih dodatkov za dojenčke in otroške obutve, ni izpolnila obveznosti iz člena 98 Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (¹) v povezavi s prilogi III k tej Direktivi.

— Republikli Poljski naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka meni, da je nižja stopnja DDV v višini 7 % za dobave, uvoz in pridobitve znotraj Skupnosti oblačil in oblačilnih dodatkov za dojenčke in otroške obutve, ki jo Republika Poljska uporablja na podlagi člena 41(2) zakona o davku na blago in storitve) z dne 11. marca 2004 v povezavi z pozicijama 45 in 47 priloge III k temu zakonu, v nasprotju s členom 98 Direktive 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost. Uporaba te nižje stopnje ni zajeta z nobenim od odstopanj, ki so bila Republikli Poljski priznana v točki 1(a) in (b) iz poglavja 9 z naslovom „Obdavčitev“ priloge XII k Akt o pogojih pristopa Republike Poljske k Evropski uniji ali v členu 128 Direktive 2006/112/ES.

(¹) UL L 347, str. od 1 do 118.

Tožba, vložena 2. februarja 2009 – Komisija Evropskih skupnosti proti Republikli Poljski

(Zadeva C-49/09)

(2009/C 102/15)

Jezik postopka: poljščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: D. Triantafyllou in K. Herrmann, zastopnika)

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Juzgado de lo Mercantil n° 4 de Barcelona (Španija) 13. februarja 2009 – Axel Walz proti Clickair S.A.

(Zadeva C-63/09)

(2009/C 102/16)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Mercantil 4 de Barcelona